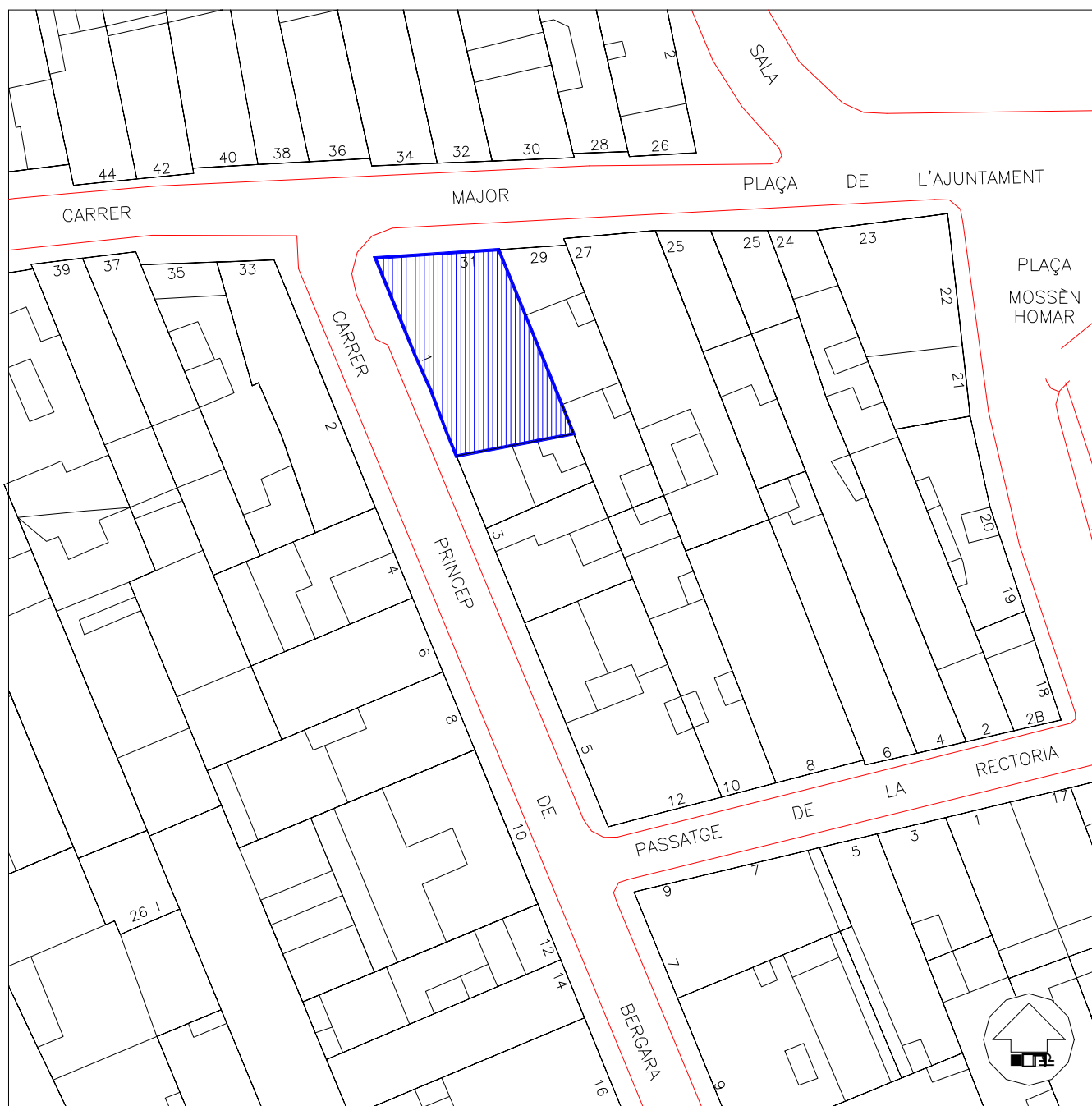

ADREÇA PRINCIPAL: Major, C., 31

ADREÇA SECUNDARIA: Príncep de Bergara, C. del, 1

ADREÇA PRINCIPAL: Major, C., 31

ADREÇA SECUNDARIA: Príncep de Bergara, C. del, 1

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1867

US ORIGINAL: Habitatge

US ACTUAL: Habitatge i comerç a planta baixa.

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

MARCE, 1980 C.

MARTORELL/BOHIGAS/MACKAY, 1985.

SALMERON, 1993.

ARXIUS:

AHH, exp. 340

BLANCO/ROSALES, inèdit.

Façana que dóna al carrer Príncep de Bergara (Abril 1996)

Vista de la façana principal (Abril 1996)

VALORACIÓ:

Segons apareix a la façana -sobre les llindes de les obertures dels baixos- l'edifici va ser propietat de Pedro Norte i s'aixecà l'any 1867. Aquesta cronologia és només atribuïble, però, a l'estructura arquitectònica de la casa i al seu front principal del carrer Major. Per contra, la façana que dona al carrer Príncep de Bergara és de factura posterior i correspon a la nova alineació de la propietat al carrer obert amb l'exemple de l'Hospitalet.

L'edifici consta de planta i dos pisos, amb un terrat transitable que té una barana de balustres al carrer Major. El seu accés actual se situa a la façana de Príncep de Bergara i obeeix a la reestructuració parcel·laria de finals del segle XIX.

La façana del carrer Major està constituïda als baixos per carreus regulars ben escairats. Als pisos alts, el parament és de mamposteria, recobert amb un arrebossat força malmès i que ha estat restituït parcialment. Al primer pis s'obren tres balcons amb llosanes de pedra i baranes de fosa. Els brancals i la llinda són de pedra motllurada. Al darrer nivell les obertures són finestres amb una petita barana. El seu emmarcament és també de pedra.

L'any 1893, el propietari Pedro Norte va presentar una instància demanat permís per a edificar un cos adossat a la seva casa, en una petita parcel·la que havia adquirit de l'ajuntament un cop s'havia produït l'obertura del carrer Príncep de Bergara. Amb aquesta adquisició es volia regularitzar la nova línia de façana. Desconeixem si l'obra es va arribar a dur a terme, però el que sí queda clar és que l'alineació amb el carrer Príncep de Bergara es produí a partir del límit de l'antiga casa -sense considerar el cos afegit que demanava Pedro Norte.

D'acord amb el nou moment de construcció, tant la tipologia com materials de la façana de Príncep de Bergara són clarament distints als del carrer Major. Les obertures disposen d'un emmarcat ceràmic, amb unes petites decoracions de pinyes. La constitució murària d'aquest front és de maó.

La part posterior de l'edifici té un petit cos adossat, amb finestrals amb obertura d'arc que donen sobre un petit jardí propi de la finca.

En conjunt es tracta d'una interessant construcció que exemplifica tant el procés de densificació edificatòria del carrer Major produïda des de mitjan del segle XIX, com l'adequació de la propietat a l'obertura dels nous vials projectats en l'eixample del centre.

PROTECCIÓ:

Nivell D: Façanes.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

La disparitat tipològica i de materials de les façanes de l'edifici fa que una intervenció de restauració sobre ell hagi de plantejar-se la necessitat o no de diferenciar les distintes cronologies de les façanes.

Quant al front del carrer Major, cal un nou arrebossat del nivell de pisos degut el deteriorament existent de l'actual. El nou rebossat hauria de respectar els emmarcaments de pedra de les obertures. Igualment caldria reintegrar la faixa ceràmica que marca el nivell de forjat. Als baixos, de carreus, només s'ha de permetre la neteja de la pedra amb mètodes no agressius.

A la façana del carrer Príncep de Bergara, la intervenció s'hauria de centrar en l'arrebossat del mur i la restitució d'algun element ceràmic de les obertures que s'hagi malmès. La barana del terrat, d'obra, hauria d'harmonitzar-se amb els mateixos balustres que la del carrer Major.

Respecte al cos posterior que dona al jardinet i el mur de tanca d'aquest, el seu tractament d'arrebossat hauria de ser idèntic al de la façana de Príncep de Bergara.

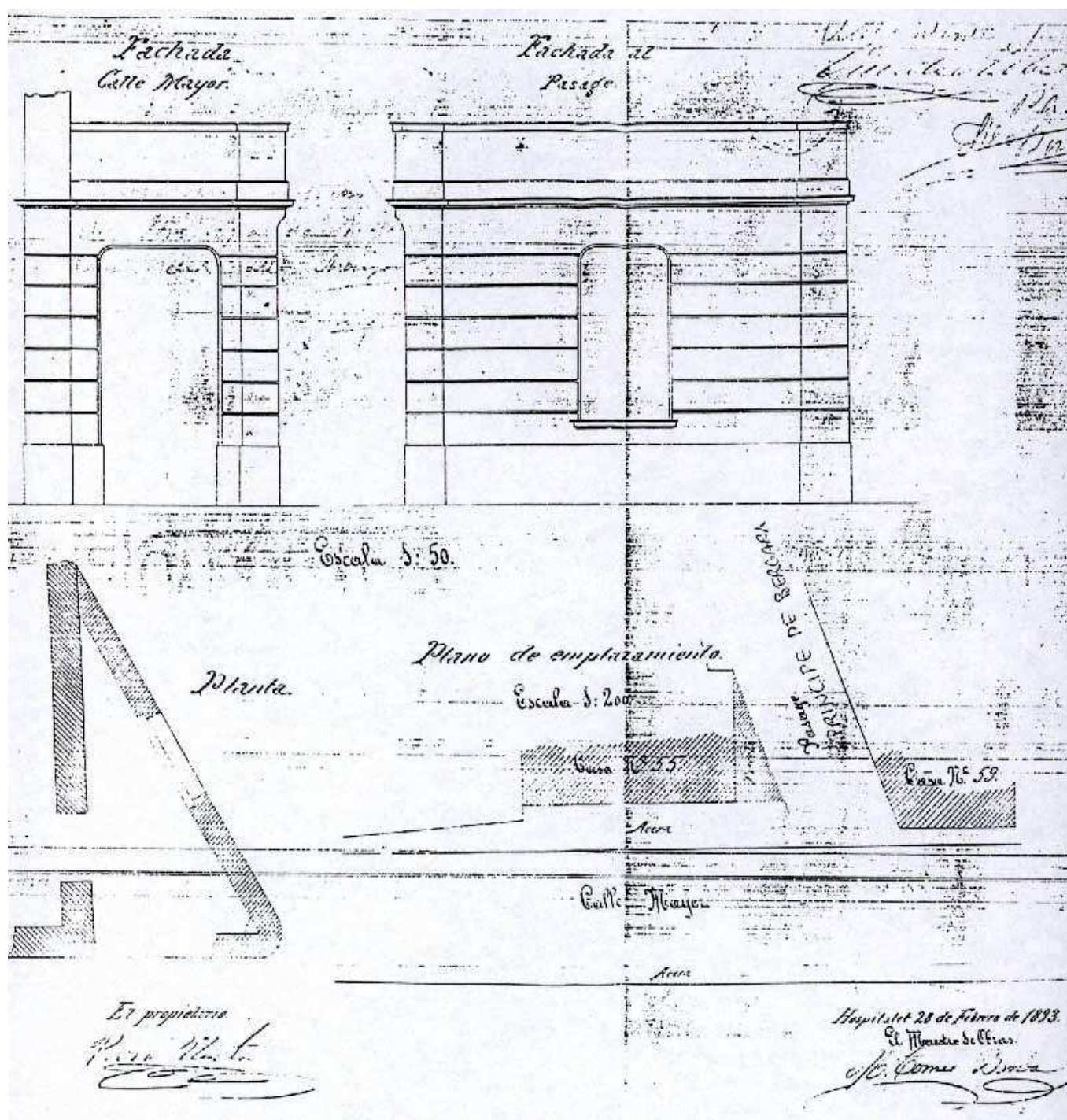

Caldria una restauració ortodoxa dels finestrals. La porta de ferro del jardí podria ser substituïda per una altra, sempre que mantingués aproximadament el seu caràcter.

Es requereix la redacció d'un Plà Especial que contempli la resolució de l'alineació del carrer i de la línia de coronament dels edificis i estableixi els criteris per a les restauracions, rehabilitacions interiors i qualsevol actuació que modifiqui les estructures que s'aixequen en aquest àmbit.

En cas d'enderroc de la finca, haurà d'anar precedit d'una documentació gràfica (planimètrica i fotogràfica) de l'estat de l'edifici abans de la seva desaparició.

Plànols del projecte per a construir un cos adossat (Mariano Tomàs i Barba, 1897)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment, aquesta casa està inclosa pel PGM en zona 12 (casc antic/substitució de l'edificació antiga). A la modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000, es manté l'afectació de vial, assimilant la porció d'edifici afectat a la situació urbanística de volum disconforme. D'acord amb la catalogació proposada, (la casa ha de passar a considerar-se a element estructural no substituïble).

